

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 11.

Indult Bétsből, Pénteken, Augustus' 5-dikén, 1831.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége Jul. 30-dikán költ kegyelmes végzésében. Gróf Hardegg Ignácz Feldmarsall-Lietenant Urat, Erdély Országban eddig commandírozó Generalist, Galitziai commandírozó Generalissá, helyébe pedig Gróf Rothkirch Leopold Feldm. Lieutenant Urat Erdélybe commandírozó Generalissá méltóztatott kinevezni.

O r o s z O r s z á g.

Pétervár Jul. 15-kén. A' Pétervári Kereskedő Ujság jelenti: „Ezenel adatik tudtára a' Közönségnek, hogy Ő Fgének a' Tsászárnak parantsolatjára, a' Kordonok és Veszteglők eltöröltetnek. A' vizen járásra nézve a' hajókat csak rövid ideig kell megérkezésekkor feltartoztatni, a' rajtok lévő embereknek megvizsgálására; és a' betegeket rólok, a' hol magát Cholera mutatja, Ispotályokba vivén a' többieket — mihelyt ruháikat és ágy néműiket megfüstölték — újtokra kell botsátani.“

A' Cholera rendkívül dühösködik a' fő városban, naponként 500—600 an betegednek meg benne, és a' halottak száma napjában 300 körül jár. A' belső Minister, Kamarás Hertzeg Galitzin és titkos tanácsos Lanskoj áldozati levének a' gonosz nyavalyának. — A' Tsászár parantsolatjából a' halottakat (kik

t. i. Cholera-ban multak ki) jövendőben nem nappal, hanem éjjel kell eltemetni.

L e n g y e l O r s z á g.

Lengyel határszél Jul. 22-kén (A' Burkus Status Ujságból) Azt hitték Varsóban, hogy General Chzanovskij Gen. Rüdiger Seregét tönkre teheti, vagy fogságba ejtheti. De ez a' reménység, a' mint látszik, füstbe ment, mert azon Orosz Sereg, mellyet a' lengyelek 14-ikben megverték és 15-ikben üztek, csak egy kis része volt Gen. Rüdiger táborának. Ez a' tábor, eddig a' Lublini Vajdaságban feküdt, de onnét hihetően megindul rövid idő alatt Pulavy felé, hogy ott a' Visztulán által szálljon és — egyetértvén az Orosz fő-táborral — Varsóra üssön; a' mi által ama város annyival nagyobb megszorulásra fog jutni, mivel a' nagy számú lakosságnak és az oda gyülekezett katonaságnak kevés idő mulva szükségét kell látni eleség dolgában, a' miben most is már érezhető a' fogyatkozás. Ha még e' mellé, igaz volna a' mit beszélnek, hogy Puskapor dolgában is fogyatkozást lát a' lengyel tábor; úgy a' Katastrophe közelebb lehet mint gondjuk. — Augustovoból halljuk, hogy Jul. 17-kén és 18-kán 20,000 Orosz katona, Litvániából jöven, a' fő-táborhoz útba van.

Razioncek Jul. 20-kán. Az Orosz főhadiszállásról. — Feldmarsal Gróf Paskevits ma küldi a' Tsászárhoz a' következő haditudósítást: „Midőn a' tábor Jul. 16-kán Lipnoban feküdnék, az utóseregnek parantsolatot adott a' fővezér, hogy közelebb vonuljon, és Jasienbe végyen magának állást Echelonban. Az előseregek egy líneában feküdtek, melly Sierpetól kezdve, Kurovon keresztül, a' Skrva vizének jobb partjáig nyult. Elkészülvén 17-dikben a' hídak, mellyek a' Visztulán Ossiek faluval általellenben üttettek, parantsolta a' fővezér Gen. Pahlennek, hogy az első táborsereggel menjen által a' balpartra, és szaguldozóit Niesza-va és Sluczevo felé küldje ki. Ennek az előre botosított Seregnek oltalma alatt 17-ikben és 18-ikban általmentek a' vízen a' tábori Lazaretumok is. — A' tábor nagyja Lipnotól elmozdulván, Kikol és Vola közt vett fekvést magának, de az utóseregnek parantsolatja volt, hogy a' Jul. 16-iki fekvésében maradjon meg. A' fővezér itt maradt 18-ikban Kikol mellett, megtévén minden rendeléseket az ütközethez, arra az esetre ha az Insurgensek előnyomulnának, hogy az Orosz tábor az általmeneteltől elvonják. Ugyan az nap veszi a' tudósítást a' fővezér, hogy az Insurgenseknek előseregei, mellyek mint előljárói táborjoknak eddig a' pillantásig szüntelen nyomban követték az Orosz tábornak mozdulatit, felhagytak a' háborgatással és könnyű seregeinknek szemei elől eltűntek. E' világos bizonyosága volt, hogy táborjok az Orosz táborral sem megmérközni nem mervén, sem azt főmozdulásitól elvonni nem bátorkodván, siet vissza Modlinba, hogy ott a' Visztulán általszálljon, és Varsót a' bal parton oltalmazza. — 19-ikben elhagyta a' tábor nagyja Kikol melletti fekvését és

Ossiekhez jött. Itt a' parantsolat kiadatott az általmenetelre, és a' különböző tsapatseregek azonnal megindultak a' víznek másik partjára. Ez az Operatio reggeli 10 órától fogva estvéig tartott, és annak végével főszállását a' fővezér Razioncek faluban vette, mellynek körülte a' külömbféle Seregek megtelepedtek. Az utósereg is közelit az általjövetei pontjához; míg Gróf Pahlen az első táborsereggel Loviczekbe előnyomulna. — Így méne végbe a' Visztulán való általszállásnak nehéz munkája, minden kard vonás nélkül. Az Insurgensek, kik mozdulataikban kevés bátorságot és Operatioikban még kevesebb elszántságot mutattak, sem ütközethez botosátkozni az Orosz táborral nem mertek, sem elég jókor a' bal parton meg nem jelentek, hogy az általmenetelt meg ne engedjék.“ —

Litvániai határszél Jul. 16-án. (A' Hamburgi Correspondentből). — Abban a' pillantásban, midőn a' lengyelek General Gielgud alatt Litvaniába béütvén Jun. 6 kán Kovno mellett állanának, az Orosz Seregek e' tartományban háromszorta nagyobb erővel feküdtek: u. m. 1) Vilnában 3000 ember feküdt őrizetül. 2) General Schirman 3000 emberrel Szavle, Telsen, Plongiarni, Polangen, és Krottingen városokban. 3) General Malinovski 1000 emberrel, útban Kovno felé, hogy Sacken Generállal egyesüljen. 4) General Sacken és Gen. Fricken 3000 emberrel Kovno mellett. 5) A' testörző sereg General Kuruta alatt, Grodnoból útban Kovno felé, 4000 ember. 6) Egy tsapat Gen. Tolstoy seregéből, 6000 ember, útban Vidziből. 7) Egy más tsapat hasonlóan útban Gen. Kreutz alatt, de annak számát nem tudjuk. Összeséggel, legalább is 20,000 ember 60

ágyukkal; azomban minden utak, hidak és erős helyek az övéik voltak. Ez ellen a' nagyobb erő ellen Gielgudnak és Chlapovskinak együtt tulajdonképpen csak 7000 embere volt 29 ágyukkal, odaértvén azokat is, mellyeket Chlapovski Vermainál az Oroszoktól elvett. Ennek a' kis lengyel seregnek tehát csak úgy lehetett szerentséjét reményleni, ha az orosz Seregeket egyenként külön kapja és megveri. De mi helyt Gielgud Vilna felé kiküldötte Chlapovskit, és ötödnapi Ponarinál hagyta a' semmivé tételés veszedelmének kitéve, és akkor mindjárt minden lengyel seregek egyenesen Vilnára nem mentek, minekelölte egyfelől a' testörzők Kuruta alatt, más felől Tolstoy serege előérkeztek volna a' Ponári erős fekvéshez — azonnal el volt vesztve a' táborozás a' lengyelek részéről. Mert az Orosz Seregek időt nyertek össze gyűlni és egyesülni. Megérkezik végre Gielgud Ponarihoz, és az összevagyülekezett ellenség ellen erős recognoscirozást téveszen mellynek nagyon rossz következése lehetett volna, az első lengyel lántsás regementnek nagy vitézsége nélkül; de ez az egy regement az ellenséges lovaságnak minden megtámadásait vitézül feltartotta. Azután — ismét sok hijjában való tzeltalan marsokat tett a' lengyel sereg Szavle felé, és onnét — annak hírére, hogy az Oroszok vissza vették Kovnót (hol Gielgud menthetetlen vigyázatlanságból tsupán egy új gyalog regementet hagyott hátra) — Kaidany felé. Az ellenség elközelít Kaidanyhoz, és Gielgud Pleuburgba veszi magát a' Dubiza vize mellett; onnét pedig retirál Rossiennaba, majd ismét Szavle előtt terem, és azt igen rossz időben megtámadja, ostromolja és hadiszereinek utolsó részét hasztalan fellövöldözteti. A' tisztek és katonák már

régen észre vették Gen. Gielgudnak hibáit, és sok ízben fenyegették érte; néki nem volt ereje őket megbüntetni. Így leve kevés napokkal azután áldozatokká. Midőn Szavle városának sikertelen ostroma után, Gielgud Kurszani felé venné útját; már akkor egyebet nem volt mit tenni, mint Burkus ország fele hátrálni, mert más út nyitva többé nem volt előtte. Mennek tehát Rohland, Szymanovski, és Chlapovski Generaloknak seregei (Gielgud ez utolsóval volt) a' burkus határszel felé; és 14-ikben reggel a' tisztek összevagyületnek, és megkérdeztetnek: „mit kelljen tselekedni? megadni e' magokat az Oroszoknak, vagy a' burkus földön keresni menedeket?“ Mindnyájan abban a' vélekedésben valának, hogy jobb lesz Burkus Országának adni által magokat, mert még az is egy Protestatio lenne Lengyel Országának Orosz Országgal való egyesülése ellen. Ezt a' határozást azonnal írásba tették, a' következő formában: „A' Litvaniába küldött lengyel seregnek Végezése. Minekutánna a' Litvániai zendülésnek rendes katonaságha való Organizatiojára kiküldött lengyel sereg, ezt a' zendülést a' nagy számú Orosz Seregek által elnyomva és csak nem megoszlatva találná, és maga is különböző tsatákban 3000 emberre leolvadna, és minden hadiszereit fellövöldözte; arra a' kénytelenségre látja magát eljutva lenni, hogy nints mit tennie, hanem vagy az Oroszoknak kell magát megadnia vagy a' burkus határszélre előnyomulnia. 'S minthogy midőn Burkus Országának adja meg magát, az által még egyszer újra protestálni akar Lengyel Országának Orosz Országgal való egyesülése ellen, ez utolsót választja.“ — Egyébaránt Gielgud ezt a' Végezést csak a' Chlapovski seregének és a' 2-ik 's 4-ik gyalog Brigadáknak mutat-

attal meg. 15-ikben általmégyen a' sereg (mintegy 2000 ember) a' burkus határszélre, minekutánna Gielgud erről a' burkus tisztviselőket írásban már tudósította. Abban a' pillantásban, midőn általmennének, egy tiszt elkezd beszélni a' katonáknak, mutogatván nekik, hogy nem lehetetlen keresztülvágni magokat Varsóig. A' szegény katonáknak egy része ezennel reá állott, hogy vele menjen; reáállott a' gyenge General Rohland is. General Gielgud a' burkus határszálen állott tsendesen, tünődven magában, hogy megengedje e' katonáinak az eltávozást vagy parantsolja, hogy őket kövessék. Egy lovas tiszt mellé vágta, és egy pisztoljal szívét keresztül lövi. — A' külön szakadt sereg General Rohland alatt 24 órai marsot tett, de a' katonák észre vették, hogy őket egyenesen az Oroszok kezébe vezetik. Maga Gen. Rohland is attól félt, hogy azoknak kezébe esik. Ekkor tehát 16-ikban ő is általjött a' burkus földre.

Varsó Jul. 26 kán. A' mit a' Berlini Ujságlevelék General Gielgud seregének szerentséllenül lett járásáról a' közelebbi napokban irtak, azt itt eleinte senki sem hitte. De most fájdalom! vége minden kétségnek, mióta az Igazgatószékhez egyenes tudósítás jött, hogy Gielgud, Chlapovski, Rohland és Szymanovski Generálok a' burkus földön kerestek menedéket. Ez a' történet Varsóban nagy megháborodást okozott; mert az által nem tsak elveszett a' lengyel tábornak egy erős tsapatja (9000 ember 26 ágyukkal), hanem egyzersmind az is meg van mutatva, hogy a' Felkelés Litvániában koránt sem volt olyan széles kiterjedésű, mint azt véülünk hitették. Most már attól lehet félni, hogy az Orosz Seregek Litvániából, nem lévén ott többé őket kinek tartoz-

tatni, Lengyel Országba jönnek és a' várost minden oldalról környül veszik. — Gróf Paskewits mozog lassan táborával Varsó felé, a' mint halljuk most Kutnóban van. Más két Orosz Seregek Lomza felől és Pultusk felől jönnek. Tegnapelőtt Orosz General Gerstenzweig és lengyel Generál Milberg között Plonsknál egy tsata esett; mellynek következésében ez utolsó magát visszavonta. General Rothról azt beszélük, hogy Volhyniából a' Lublini Vajdaságban termett és a' felső Visztulán keresztül akar jöni; hihetően General Rüdiger is a' Siedlcei ország útról elkezd megint megtámadó mozgásait. *) Ezek szerént az Orzágnak nagyobb részét megint ellepték és elfoglalták az oroszok. A' főváros állapotja, a' mindenfelől nyomuló orosz seregeknek közeledésével, rendkívül kritikus. A' tábornak, az Ország gyűlésnek, és az Igazgató tisztviselőknék nints többé hová vagy merre hátrálniok; a' Fő város oltalmazásától függ minden. Ebben a' megszorult állapotban, Varsónak kétségbe esett elszánással kell magát védelmezni.

Krakó Jul. 29-kén. Jul. 23 és 24 napjain Plonsknál és Sochoczynnál a' lengyelek és Oroszok között egy tsata esett, de eldöntő kimenetel nélkül. Az Oroszokat Gen. Gersterzweig vezérlette, ki az orosz nagy táborral egyesülni kívánt, és 25-ikben 9000 emberből álló seregével valósággal egyesült is.

*) A' mi itten Gen. Rothról mondatik, tévesztésnek látszik lenni. General Roth Volhyniában van, és más orosz General lesz az, ki Lubliuban termett. A' Galitziai határszáelről jött tudósítások szerént, a' felső Visztulán Gen. Rüdiger akar által szállani; sőt privátlevelék szerént, egy részét seregének már által is szállította.

— Minekutánna Gielgud és Chlapovski Generaloknak serege (6000 ember 2000 lovalkal és 26 ágyukkal) Litvaniából kiszorult és Burkus Országban a' fegyvert letette; az Oroszoknak Litvaniában lévő seregeimost már szabadok és Paskévitshez jöhetnek. Sacken, Tolstoy, és Kuruta Generálok gyorsan nyomulnak elő. A' még Litvaniában vagy Augustovoban tébolygómaradványi Sierakovski és Dembinski Generálok seregeinek, arra nehezen mehetnek, hogy magokat keresztül vághassák a' lengyel táborhoz. — A' Cholera Krakóban folyvást dühösködik.

B u r k u s O r s z á a.

Berlin Jul. 29-kén. Gumbinnenből jött tudósítások szerint, Major Puschet a' lengyel Insurgenseknek utolsó vezére Jul. 25 kán a' burkus határszélnél megjelent, befogadtatást kérvén. Azonnal katonaság ment ki a' határszélhez Schittkehmenn faluba (Stallupöhnen mellett) és a' Krakuzokat lefegyverkeztette.

Posenben, Coadjuthenben, Pillauban 's a' t. a' Cholera nem pusztít úgy mint Danzigban, és a' megbetegedtek között sokan meggyógyulnak, ugyan azon orvoslás és velebánás mellett, melly mellett a' Danzigiak megholtak. Az Orvosok Danzigban azt az észrevételt tették, hogy a' megbetegedők száma rendszeren legtöbb hetfőn, a' mit annak tulajdonítanak, hogy az emberek a' mértékletességet Vasárnaponként leginkább megrontják. — Nagy baj az sok helyeken, mint p. o. Königsbergben, Thornban 's a' t. hogy a' gyanus és Cholerához hasonlító megbetegedés vagy halál történik, a' várost egyszeriben el kell keríteni, pusztá felelemből.

H o l l a n d i a.

A' külső Minister közölte a' Köz-Státusok második Kamarájával Hágában, azon feleletet, melly a' Király nevében a' Londoni Conferentziának, utóbbi 18 tikkelyből álló békejavallatjára adatott. Ezen Feleletben öszve hasonlítatik a' 12 számú Protocollumhoz tartozó A. toldalek, — melly, miolta a' Hollandiai Király a' 11 és 12-dik számú Protocollumokat elfogadta, az alkudozások változhatatlan alapjának tartatott, — az ajánlott 18 tikkelyekkel. Ezen egybehasonlításból kitetszik a' két Oklevél között a' nagy különbség, valamint az abból folyó következés is, hogy minden változások Belgiumnak javára és Hollandiának kárára tétettek. Kimutatván ezen különbséget, azt jegyzi meg először is a' Felelet, hogy az A. toldalek egyenességgel és világosan adja elő a' dolgot, a' 18 új tikkelyek ellenben homályosak; a' mi annál veszedelmesebb volna, mivel itt oliy Státussal foly az ügyes bajos dolog, melly revolutioi állapotban van, és mihelyt egyszer annak neutralitása megesmertetik, lehetetlen leszen ellene fegyverben keresni menedéket, ha t. i. az, az egyezésnek illendő feltételeit megvetné 's a' t. Minekutánna a' nevezett 18 tikkelyek értelmére több megjegyzés tétetett, 's ezek között az is, hogy azokra nézve a' Hollandiai Kabinét még tsak meg sem kérdeztetett, a' mit igazság szerint, lehetett várni, végre mondatik: „Ámbár Ő Felségének nagyon szíven fekszik, hogy Európa békessége fentartassék; mégis azért oliyan feltételeknek Magát alája nem vetheti, mellyek Hollandia betsületével és javával, valamint az Ő Fge jussaival 's magával a' közönséges bekesség hasznaival is ellenkezésben vagynak. Berekesztésül megemléttetik még, hogy a' Király, a'

választandó Belgiumi Királyra nézve az öt Udvaroknak a' 12 és 19-dik számú protocollumokba befoglalt magyarázatokhoz tartja magát; melly azt tartja, hogy ez a' Fejedelem Belgium léte alapjainak megfelelően, a' szomszéd Statusok szükséges bátorságáért kezes legyen, és az elválás fundamentomát megesmerje. Ha tehát olyan Fejedelem fogadná el a' Belgiumi Királyságot, a' ki ezeknek a' feltételeknek meg nem felelne; akkor a' Hollandiai Király ezt a' Fejedelmet csak úgy tekinthetné, mint ellenségét.

A' Király és az Oraniai Hertzeg Jul. 22-kén H á g á b ó l elútaztak a' táborhoz, melly a' Belga határszéleknél fekszik. Útközben meglátogatták B r e d á b a n Fridrik hertzeget és az ottani várnak erősegeit megnézték.

A' Hagai Staats-Courant Jul. 21-kéröl, közli Frantzia és Hollandus nyelven azt a' hosszú Választ, mellyet a' Hollandiai külső Minister a' Londoni Conferentziának küldött, és a' mellyben annak utolsó javallatja ellen (mellynek XVIII tikkelyeit I. M. K. 5 Szám) a' Hollandiai Király nevében forma szerént protestál.

B e l g a O r s z á g.

Brüsszel Jul. 22-kén. Leopold Hertzeg, mint Belga Király I Leopold, Jul. 21-kén felült az új thronusra. A' fényes szertartás a' szabad ég alatt ment végbe a' Királyi piatzon, hol egy tsinos áltány volt felítve, mellynek közepén a' thronus volt felemelve. Végtelen volt az örömkialtás, és számtalan a' nép, melly az új Királyt köszöntötte, ki Belga Generál ruhában öltözve, tsendesen léptetve lovaglott az újjongató sokaság között, fényes Generál Stabjától környül véve, barátságosan köszöngetvén, és néha né-

ha örvendetes meglepettetését a' fővárosnak díszes szépsége által, kimutatván. A' léptsökön felmenvén, a' kiküldöttek a' Nemzeti Gyűlés tagjainak közzéje vezették, hol az Elölülő jelentette, hogy ők ide a' Fejedelem esküvésének meghallására gyűltek fel. A' Régens megnyitotta a' tzerimoniát egy beszéddel; Gróf Vilain XIV felolvasta a' Constitutiot, és a' Hertzeg felszóval és erős hangon elmondá az Esküvés szavait. Ekkor, mint Király, felült a' thronusba, egy beszédet tartott a' gyülekezethez, és azzal felment fényes kísérettel és szép pompával gyalog a' palotába.

Brüsszel Jul. 23-kán. Tegnap délben a' Sz. Gudule templomában Te deum innepeltetett. A' felgyülekezett népnek sokasága tömémentelen volt. A' nemzeti gyűlésnek tagjai 12 órakor jelentek meg, kevéssel később a' Király, kit a' Papság a' templom ajtóban fogadott, és a' Tournayi Püspök köszöntött. A' Király ült a' Te deum alatt, melly a' „Domine salvum fac regem“ imádsággal végződött. A' tzerimonia végével a' Papság kikísérte a' Királyt kotsijáig, kit a' nép mindenütt a' lelegevenebb örömkialtásokkal köszöntött. — 2 órakor a' főváros tisztviselői udvaroltak Ö Fgének.

Midőn a' tartományoknak Követei (a' Nemzeti Gyűlés tagjai) Jul. 21-kén estve az új Királynak udvarolnának, az Antverpiai Követekhez így szólott Ö Fge: „A' fellegrvár még a' Hollandusok kezében vagyon, de Antverpiának bátorsága mulhatatlanul megkívánja, hogy a' hollandusok onnét kitakarodjanak. A' Hollandiai Király eddig nem állott reá, hogy velünk egyezzen és alku-dozzon; de én gyanítom, hogy ő ezt csak azért tselekedte, hogy engemet a' nekem ajánlott thronusnak el nem fogadására inditson. Most, midőn már

tudnia kell, hogy az ajánlást én elfogadtam és tántoríthatatlan határozásom az Urak között lakni; vagyon okom reményleni, hogy megváltoztatja gondolkozását. Egyébaránt semmit, a' mi hatalmamban áll, használatlan nem hagyok a' kérdés eldülésének siettetésére." — A' Limburgi Követeknek ezt mondá a' Király: „Limburg sokat szenvedett, az egy igenszerentsétlen tartomány. A' Hollandiai Király úgy látszik, nem akar elállani azoktól a' jussoktól, mellyeket ebben a' tartományban, az 1790-iki határ szerént, követel. Meglehet, hogy a' Hollandiában fekvő Enclavekat (bekultsolt földeket) sem akarja nekünk kiadni. De reménylem, hogy jól vitt alkudozások által az erről a' részről jövő nehézségeket elháríthatjuk." — A' Luxemburgi követekhez így szóllott Ő Felsőge: „Birtokában vagyunk, a' fővárost kivéven, az Urak egész tartományjának. Ebben a' birtokban meg is maradunk. Az Urak tartományját könnyű oltalmazni, és szükség idejében, nem kétlem, magok az Urak lesznek elsők, kik honjoknak védelmére fegyvert ragadnak. Egyébaránt szomszédjainknak hasznok forog benne, ha bennünket Luxemburgnak birtokában nem háborgatnak." —

N a g y B r i t a n n i a.

London Jul. 20-kán. Az Alsó Háznak Jul. 16 diki Ülésében a' Kintstár Cancellarius Lord Althorp felolvasta Szász Koburgi Hertzeg Leopoldnak egy levelét, mellyben Ő Hertzegsége jelenti, hogy mint Belgiumnak fejedelme ezennel lemond minden pénzes jövedelmekről, mellyeket Angliától Pensioképpen vagy másképpen eddig vont, és regimentjét Lord Hill dispositioja alá hagyja. Ez a' nyilatkoztatás köz tetszés-

sel fogadtalott; különösen dítserite Peel Ur, ki azt igen bölts és liberalis elhatározásnak nevezte.

A' felelem, hogy Londonban a' Cholera kitalál ütni, nem kevésse erőt vett a' fővárosban, és mintegy tized nap óta az Élet-assecuraló Intézethez úgy tolnak az emberek, hogy az Intezet tisztjei estveli 10's 11 óráig is foglalatosságban vannak.

Skotziai levelek szerént, X Károly Holyroodból elútazott Glasgova, hol Jul. 11-kén egy gőz-hajóra felült, és tovább ment. A' nyugoti, úgy nevezett Felföldet (Skotziában) akarja meglátogatni.

London Jul. 24-kén. A' külső Ministernel Jul. 21-kén elsőben a' Ministerek, azután pedig az öt nagy Hatalmaságoknak Kepviselői hosszú tanátskozást tartottak. Báró Wessenberg Hágából vissza jött, még pedig a' mint halatszik a' nélkül, hogy a' Hágai Udvar reá tudta volna bírni, a' Londoni Conferentzia utolsó javaslatjának elfogadására.

Gróf Jelski a' lengyel Banknak Elölülője a' napokban ide jött Londonba: hihetően annak a' Költsönnek, mellyet a' lengyelek keresnek, kieszközlésére.

Admirál Codrington hajós seregét 12-ikben Sidmouthnál, 15-ikben Plymouthnál, és később (19-ikben) Falmouthnál látták a' sík tengeren, szüntelen hajós fordulatokkal és tengeri manőverekkel foglalatoskodni. A' köz hír szerént ez a' hajós sereg, mihelyt próbagyakorlásait elvégzi, még egyszer visszatér Portsmouthba, és ott a' Király megfogja nézni minekelötte rendeltetésének igaz helyére (de a' mi még most is titokban tartatik) elmenne.

Legújabb tudósítások.

Lengyelhatárszél Jul. 27-kén. A' Burkus Status Ujságból. — Az Orosz Tsászári tábornak mostani fekvéséről nincsenek ugyan közelebbről bizonyos tudósításaink; de annyi bizonyos, hogy a' Varsóból Posenbe vivő útat Kłodavanál az Oroszok már elfoglalták; a' honnét az egyenes közösülés a' nevezett két városok között megszakadt. *) Feldmarsal Gróf Paskevits főhadiszállása tegnapelőtt még Nieszavában volt. Az Oroszok nagyon halkal mozognak Varsó felé, hihetően a' Litvániából elősiető seregeikre várakoznak. Sőt az a' híre, hogy az oroszok elébb Kalis Vajdaságot akarják elfoglalni, és Kalis városában egy Igazgató-Biztosságot állítani, minekelőtte Varsóra megindulnának.

Magyarország.

A' legújabb tudósítások a' Cholera terjedése felől a' Pesten és Budán lévő katonaság között még mind kedvetlenítők.

A' choleras betegek száma Jul. 31-dikén Pesten 24 gyel, Budán pedig 14-gyel szaporodott. Pesten 13-an, Budán 11-en haltak meg benne; kigyógyultak és Contumatiába küldettek 14-en. A' betegek száma ezen nyavalyában Aug. 1-ső napján Pesten és Budán 101-re ment.

Jul. 13-dika óta Jul. 31-dikéig a' két nevezett városban őrizeten fekvő ka-

*) Ez az oka, hogy nekünk is ki maradt már kétszer a' Posta Varsóból.

Jegyz. a' Burkus Status Ujság.

tonaság közül 291-en betegedtek meg, 's 158-an elhaltak, 32-ten kigyógyultak, és még 101-en betegek.

Buda szomszédságában a' helységek sőt még Ó Buda is Jul. 31-dikéig mentak a' cholerától.

Csongrádban, Orosházán, Vásárhelyen, Mindszenten és Szegeden a' dögleletes nyavalya pusztítása még most sem szűnt meg egészen.

Nem lehet a' mai Kritikus időben eléggé ajánlani, hogy a' szájról szájra kelő híreknek kötve kell hinni; mert ezek csak aggodást 's félelmet szülnek és sok rossz következéseket vonhatnak magok után. — Tudunkra is több levelek jöttek a' napokban Bétsbe, mellyekben sajnálkodva írják, hogy a' Cholera Bétsben is pusztít, holott annak itt legkisebb nyoma sincs. Itten hasonlóképpen járnak olyan hírek, hogy Bétstől nem messze ez 's meg ez Városban elhatalmazott ez a' nyavalya, holott azokból jött bizonyos tudósítások éppen ellenkezőt írnak. — A' tudni-vágyás magában ártatlan jó tulajdonság; de azt ámitással akarni kielégíteni, több mint hiúság 's a' jó erköltsiséggel ellenkezik.

A' pénz folyamat Augustus' 4-kén;
közép árr:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 78 15/16
Az 1820-béli sorsosok, — —
Az 1821-béli hasonlók, 114 3/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 38 1/2 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek — — for. ton
Conv. Pénzben.